

csengélei krónika

★ INFORMÁCIÓS LAP ★

VI. évfolyam 8. szám

1997. április 15.

A telefontorony felállítása

A telefonbővítésről szóló cikkünk a 129. oldalon!

(Fotó: Molnár Mihály)

A r c h í v u m

Ezt írták Csengeléről 60 éve:

Borzalmas féltékenységi dráma Csengelén

Borzalmas családi dráma történt vasárnap délelőtt Csengelén. Juhász Péter 28 éves földműves feleségével és négy gyermekével hosszú éveken át élt zavartalan egyetértésben. Juhász Péternéről a szomszédok sügdolózni kezdtek az utóbbi időben, ami Juhásznak is a fülébe jutott. Az asszony tiltakozott a vádak ellen és kérte férjét, hogy ne adjon a pletykabeszédekre. Juhász Péter látszólag meg is nyugodott és rendben végezte napi munkáját, de most már fokozottan figyelte feleségét.

Úgy látszik Juhász Péter megint hallott a feleségéről valamit, mert szombaton este kedvetlenül érkezett haza, azonnal lefeküdt. Vasárnap kötekedő hangulatban ébredt és rögtön össze is tűzött feleségével.

A szóváltás a házastársak között mind hevesebbé vált, a férj magánkívül kiabált, szinte önkívületi állapotba jutott, nekiesett a feleségének, azt ütlegelni kezdte, majd felkapta az ajtó mellé támasztott fejszét, azzal többször fejbesújtotta szerencsétlen feleségét, aki vérbeborultan, eszméletlenül hullott a konyha földjére.

A szomszédok értesítették a szegedi mentőket a történetekről, akik Juhász Péternét életveszélyes állapotban hozták be a városi kórházba.

Azalatt, míg a mentők a szerencsétlen asszonnyal robogtak Szeged felé, Juhász Péter elmenekült, s a vasúti töltés felé vette útját.

Megvárta a következő személyvonatot és eléje ugrott. A mozdonyvezető későn vette észre a készülő öngyilkosságot és mire a vonatot megállította, a sínek mentén hatalmas vértócsában eszméletlenül feküdt Juhász Péter, akinek a vonat kerekei mindkét lábát

levágták. Szerencsére a vonaton egy orvos is utazott, aki elsősegélyben részesítette a szerencsétlen embert és azután feltették a vonatra, amely Kiskunfélegyházára vitte, ahol kórházba szállították. Juhász Péter állapota kezdettől fogva válságos volt és hétfőn délután bele is halt borzalmas sérüléseibe.

A szegedi kórházban Juhász Péternét a vizsgálóbíró még a déli órákban kihallgatta és nem sokkal a kihallgatása után az asszony eszméletét veszítette. Állapota rendkívül súlyos, mert a baltacsapások mély sebeket ejtettek rajta. A szerencsétlen asszony nem tudja férjének tragédiáját.

(Megjelent a Tanyai Ujság 1937. április 4-i számában)

Rázuhan a fal egy csengelei földművesre

Különös szerencsétlenség történt Csengelén. Papdi Ferenc földműves házának fala mellett dolgozott. Az istálló falát akarta megjavítani. Falbontás közben, amikor néhány téglát kiszedett a kiásott fundamentumból: az istálló fala hatalmas robajjal összedőlt és maga alá temette Papdi Ferencet. Papdi a rázuhanó törmelék alatt eszméletlenül bukkott a földre és csak néhány pec múlva tért öntudatra és kiáltott elhaló hangon segítségért. A szomszédok, akik látták a fal tövében dolgozni, azonnal a Papdi-tanya felé futottak s a törmelék széthányva kihúzták a véresfejű, összeroncsolt arcú földművest. Azonnal értesítették a mentőket, akik súlyos agyrázkódással és életveszélyes sérülésekkel szállították Papdi Ferencet a szegedi köz-kórházba.

(Megjelent a Tanyai Ujság 1937. április 25-i számában)

Csengeléről indult - főtitkár lett

Balogh Károlyné Harmath Rozália 1936. október 21-én született Csengelén. A Szegedi Konzervgyár szerződötetett konzervipari szakmunkástanulójaként kezdte pályafutását. A szakmunkásképzőt 1955-ben végezte. Miután férjhez ment, 1960-ban Budapestre került a Gyümölcs- és Főzelékkonzervgyárba gyártási csoportvezetőnek. A közgazdasági technikumban érettségizett 1965-ben. 1968-tól a Konzervipari Tröszt szakszervezeti tanács titkári teendőit látta el, amely 1971 januárjáig egybeesett a Budapesti Konzervgyár szb-titkári feladatainak ellátásával. 1971 szeptemberében az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezete elnöksége javaslatára felvették az MSZMP Politikai Főiskolájának 3 éves, nappali tagozatára. Ezután az ÉDOSZ központi vezetősége előbb titkárnak, majd főtitkárnak választotta. 1990-ben, 25 évi szakszervezeti munka után vonult nyugdíjba. Budapesten, Rákosligeten lakik.

A Csengelei Krónika pályafutásáról, emlékeiről kérdezte.

Ön több évtizede elköltözött falunkból. Milyen emlékei maradtak Csengeléről? Kikre, mire tud visszaemlékezni?

- A csengelei táj, a szülőföld jelenti a gyermekkoromat, az elvégzett iskoláim alapvető éveit. Az én otthoni szegényes lehetőségeim nem nyújthatott könyvtárat, újságot, előtanulmányokat. Nekem az iskola jelentette az első ablakot a világra. A Pántlika úti iskolába jártam. Tanítóim, az iskolai foglalkozások nagyszerű munkája nyitotta fel a

szemem-elmém, és felvillantotta, hogy tanulással messzebbre is el lehet jutni.

Tanáraim arca, tanítási módszere bevésődött a lelkembe. Például a tanító néni szolgálati lakásán az órák után készítettük a karácsonyi szaloncukrot. Sok, sok szívmengető emlék maradt, amelyeket örökre megőrzök.

Természeteszerű, hogy az iskola után jön az ember életében a kérdés, hogyan tovább? De ez ma is érvényes! Pályaválasztás! Ezen a tájon az 50-es évek nem ígért a megélhetéshez sok lehetőséget! Elmenni! Csengele és Szeged közelsége kínálta a lehetőséget valamegyest. A konzervgyári szezonmunka áthidal, gondoltam. Szerencsésen - több száz gyár előtti várakozó közül - bejutottam. Igyekeztem úgy dolgozni, hogy rám lehessen számítani - bár nehéz, de érdemes volt. Talán így kerültem abba a csoportba, akiket 1953-ban leszerződtetett a gyár a nagykőrösi szakmunkás iskolában.

Szegedről még hétvégeken hazautazhattam, de Nagykovácsos már ezt nem tette lehetővé. Végül is a szülői ház lassan elnéptelenedett. Édesapám halála után édesanyám Kistelekre költözött, ott is élt haláláig. Csengelén nem maradt rokonságom.

Csengeléhez igazán az emlékeim és apám sírja köt, ami rendkívül meghatározó kötelék. Gyönyörű akácos - a futó homok - a sok szőlő - szép gabona táblák - a tavaszi szántás fölött hangoskodó pacsirta; nekem élményként adatott.

Később szakszervezeti munkámmal összefüggésben sokat jártam az ország településeit, a sütő-, tej-, konzerv-, hús- stb. üzemeket, telephelyeket. Így elmentem - arra kerültem - Csengelére is. Örült a szívem a fejlődésnek.

Az élelmiszeripari szakmunkásiskola után, már szakmunkásként dolgoztam a Szegedi Konzervgyárban, különböző beosztásokban, 3 műszakban. De hálás volt az ember, hogy volt munkája, képzése. Ennek a fontosságát akkor érezte az ember, amikor a szezon végén százával bocsájtották el az embereket a gyárból. Mi pedig "biztonságban" vállaltuk a téli holtidény minden munkáját! Nem csak szakmunkát!

A munka során kapcsolódtam a szakszervezeti mozgalomhoz, ott lettem bizalmi. De nekem erős kötődést adott, mert végül is a 35 éves

munkaviszonyomból (1965-1990) 25 évet a szakszervezeti mozgalomban dolgoztam. 1990. januárjától vagyok nyugdíjas, három fiú unoka boldog nagymamája.

Mai szemmel nézve hogyan értékeli az akkori szakszervezeti munkát: formális volt, vagy pedig igenis érték el sikereket?

- Az elmúlt évtizedek szakszervezeti munkája nem a klasszikus értelmű, hiszen az állami tulajdonban lévő vállalatokban foglalkoztatottak érdekvédelmét látta el. Nagyon sokszínű elemi, emberi, szociális probléma enyhítése, segítése volt a feladat. De bekapcsolódtunk a tagság pénzének a koncentráálásával gyógyüdülők építésébe (pl. Hajdúszoboszlón 178 férőhelyes), máshol férőhelyeket vettünk (Zalakaros, Bük, Eger, Balaton stb.). Jó emberi kapcsolatot alakítottunk ki. Szép, tartalmas munka volt. A vita - a kudarcok között - erőt adott, hogy bajba jutott embereken segíthettünk. Mai szemmel visszanezve ezt őrzöm a lelkem mélyén.

Az új körülmények: a mai szakszervezet a szigorú tanulópenz fizetése közepette tanul! Megváltozott a gazdasági alap, a tulajdon formája. A magyar társadalom 1996-os nemzeti össztermékének (GDP) nagyobb részét a magántőke származtatta. ez pedig azt jelenti - akár hány embert is foglalkoztat -, nem lesz érdekelt a szakszervezet működésében. A mai szakszervezetek vezetőinek tisztába kell lenniük, hogy a tőke nem szereti az érdekvédelmet. Azzal szembe kell szállni. Úgy gondolom, ezt tanulni kell! Jó példa erre a nyugati, osztrák, német szakszervezetek háború utáni küzdelme. Róluk ma már elmondható, hogy szakmailag és intellektuálisan is felkészült, egyenrangú vitapartnerei a tulajdonosoknak.

Ön bekerült a 80-as években kiadott Ki kicsoda? kötetbe is. Mint egyszerű családból származó, hogyan érezte magát a "nagyok" között?

- A mindennapi megélhetésért küzdő, konzervgyári lányból eljutottam egy nagymúltú ágazati szakszervezet vezetésébe. Miért nagy múltú? Az ÉDOSZ-t 1905-ben sütőmunkások (pékek), cukrászok, molnárok és húsosok alapították érdekeik védelmére. Így talán jobban belátható, hogy az alapvetően férfias szakma nem könnyen fogad be mást, főleg nőt. Egyébként sem volt könnyű kis hazánkban női vezetőnek boldogulni. Ez nem panasz. És akkor, amikor tette az

ember a maga dolgát, nem latolgatott a nehézségeken - azért választották, hogy segítse a megoldást. A 80-as években az élelmi-szeripar fejlődő, hatalmas exportot biztosító ágazat volt. Talán ezért kérdeztek meg, sőt biztos. Az iparág fontossága miatt kérdezték meg, hogy ki a csoda a Balogh Károlyné? Egy egyszerű riportnak indult! Az egyszerű, szegény családi sorsom nem volt szégyellni való, hozzá segített, hogy edzettebb, elszántabb legyenek a vitákban.

A szocialista rendszerhez igencsak kötődött. Hogyan viselte el annak összeomlását?

- Úgy gondolom, az életutamból, munkámból következik, hogy kötődtem az elmúlt rendszerhez. Ennek egészen prózai az oka. Kötött fiatalágom, a munkatársi kapcsolat. Én is, mint néhány kortársam, ezekben az években lettem szerelmes, majd lakás után futó fiatalasszony, majd egy fiú gyermek anyja. Szerényen, de biztos holnapra ébredő tudatban éltem, minden különösebb "kegyek" nélkül! Szövetkezeti lakás, OTP-hitel stb. Végül is nyugodt, boldog éveket tudok magam mögött.

Hogy éltem meg a rendszerváltást? Nem túlságos nagy "rácsodálkozással". A vezetői munka azzal is járt, hogy az átlagosnál több, szélesebb körű információval bírtam. Az eredmények folyamata, az ellenzéki mozgalom kibontakozása előre vetítette a változás szükségességét. A rendszerváltás jó ígéretei - demokrácia stb. - beárnyékolódott, hiszen az emberi létbiztonság oda! Százezreket sodort bizonytalanságba. Nem jó a közérzetünk, de valami optimizmussal lehet előre nézni. Én is, mint annyian, már csak a kibontakozást szeretném, a gyermekeinknek biztosabb holnapot.

Mit tett volna másként, mit hagyott elszaladni maga mellett?

- Nem bántam meg fiatalkori választásomat. Olyan volt a munkám, hogy sok emberrel találkozhattam, dolgozhattam együtt - sok él-ménnyel, és ez gazdagította az életemet lelkiekben. Sajnálom, hogy az idegennyelv tudásom igen csekély! A mai fiataloknak ajánlom a nyelvtanulást!

Mit szeretne még elérni?

- Szeretnék szép tájakra utazni, megismerni minél többet a világból!

Megszűnik az Aranyhomok

Vége a nagy múltú csengelei mezőgazdasági szövetkezetnek. A korábban sikertelenül összehívott felszámoló közgyűlést április 3-án megismételték, és ekkor a tagságból már 210-en a megszűnés mellett voksoltak. A felszámolás irányítását külső személyre bízták.

A szövetkezet megmaradt vagyonának őrzésébe a Polgárőrség is besegít, mert az utóbbi időben elszemtelenedtek a közös vagyont dézsmálók.

M. M.

Volt értelme a parasztszatának?

Szövetkezetünkben a kétfordulós csatának vége. Ha végignézek a hadszíntéren, szomorú látvány tárul szemem elé. Nagyon sok vesztest látok elfeküdvé. És ez nem rémlátomás, hanem a szomorú valóság. Ha ránézek a Délmagyarország első lapjára, felsír a lelkem, mert én tudom, hogy megint vesztetek!

A szervezők olyan tanácsadókat vettek igénybe, akik tanácsaikkal félrevezették őket. És úgy hittek bennünk, mint az Istenben. Talán az is közrejátszott, hogy egyesek alkalmat láttak a húsosfazék elmosásánál. Tévedés, nagyon is távol estek tőle! Vagy nem? A közgyűlésen nem választották meg a felszámolást felügyelő bizottságot. Ez a bizottság a tagság felhatalmazásával és képviselőiben kísérté volna végig a felszámolást.

A közgyűlés külső felszámolót bízott meg. Ezek szerint a külső felszámoló nem tehet mást, minthogy a jelenlegi vezetéssel leltárba

veteti a még meglévő vagyont. Továbbá elkészítetteti a gazdaság mérlegét. Miután ez megvan, közösen határozzák meg a szövetkezet vagyonának értékesítését. Ez azt eredményezi, amennyiben osztalékként jutna egy pár garas, elviszi a felszámoló. Akik ezt értik, azoknak tovább nem kell magyaráznom. Akik nem, azoknak eddig is hiába való volt.

Ha valaki azt hiszi, ha tengerész sapkát tesz a fejére, attól ő kapitány, téved. Nagy pofára eséssel kell tudomásul vennie, ahhoz kell más is! Például: kabát, nadrág, tenger és hajó.

Amennyiben összegzem a küzdelem értelmét, úgy értékelem, ez annyira hiábavaló volt, mint amikor a kopasz fésüli a haját.

Valkovics Antal

Bővítik a telefonhálózatot

A MATÁV számos településen, így községünkben is úgy garapítja telefon-előfizetői számát, hogy vezeték nélküli készülékeket telepít. Az ehhez szükséges 48 méteres torony felállítását lehetett látni április 10-én a posta mellett.

Az ilyen típusú telefonokra az ország számos helyén panaszkodnak. A közelmúltban parlamenti interpellációt is benyújtottak ebben az ügyben. A válaszadó miniszter például indokoltak tartotta, hogy az ilyen telefonok előfizetői díjkedvezményben részesüljenek a sok kellemetlenség miatt.

Természetesen előnyei is van ennek a készüléknek. Jóval olcsóbb a mobiltelefon díjainál, mert csak a vezetékesét kell fizetni. A tanyavilágban is növekedhet a telefonok száma - vezetékesre még remény sem igen lett volna.

Információim szerint szép számmal jelentkeztek az akcióra. Az egyik telefonra váró mondta: "Mindegy, hogy mennyi baj van vele, de legalább lesz valami a tanyában!". És ez a lényeg!

Molnár Mihály

Táncosaink Szegeden

Április hónap első hétvégéjén a szegedi Tantusz művelődési ház fesztivált rendezett gyermek néptáncosok részére.

Az első napon 19 együttes mutatkozott be, közte a csengelei Aranyeső néptánc csoport is. A 10 lányból és 2 fiúból álló csapatunk fellépése jól sikerült, a műsorukat hibátlanul sikerült előadniuk.

A szegedi kirándulás mintegy 8 óra hosszát tartott. Köszönjük Laczkó Zsolt buszsofőrnek a türelmes várakozást, Csókási Tibornak pedig az utazáshoz biztosított buszt!

Rényi László

Faluházi hírek

A nyári időszámításal megváltozott a Faluház nyitvatartási rendje, most már pl. szerdánként is lehet pingpongozni. A új nyitvatartási beosztás a következő:

Hétfő	13-17 Társastánc 19-21 Asztalitenisz és biliárd
Kedd	09-16 Könyvtár 17-19 Néptánc
Szerda	13-17 Társastánc 19-21 Asztalitenisz és biliárd
Csütörtök	09-17 Könyvtár 14-17 Grafika 17-19 Néptánc 19-21 Népdalkör és nyugdíjas klub 19-21 Asztalitenisz és biliárd
Péntek	14-17 Grafika 19-20 Női torna

Túri Anikó

Csengele történeti kronológiája

V. század eleje

Az avarok első temetkezései a Feketehalmi dombnál.

620-640

A Jójárt tanyánál feltárt kora avarkori sír használati tárgyai ebben az időszakban készülnek.

XIII. század vége

A Bogár-háti templom körül ekkor kezdenek el temetkezni, feltehetően a kunok.

XV. század közepe

Feltehetően ekkor pusztul el a Templomhalmi dombnál lévő templom.

1462

Mátyás király megerősíti Szeged város azon jogát, hogy a kun pusztákat közösen használhatja a kunokkal.

1469

Mátyás király újra megerősíti Szeged város azon jogát, hogy a kun pusztákat közösen használhatja a kunokkal.

Molnár Mihály

(folytatjuk)

 Foci krónika

Szerencsétlen meccs Ópusztaszer ellen

1997. március 30. Csengele - Ópusztaszer 2:2 (1:0)

Vezette: Molnár (jól). 50 néző.

Csengele: Kucsora, Nagy, Buknicz, Molnár (Francia 46.'), Horváth, Pataki (Vígh S. 65.'), Dorogi (Vígh Z. 35.'), Sisák (Tóth H. 46.'), Túri, Borsos, Heim (Kovács F. 80.').

Csengelei gólszerzők: Túri, Francia.

A vendégek sem hitték el, hogy az utolsó 10 percben 2:0-ról ki tudtak egyenlíteni.

1997. április 6. Mórahalom II. - Csengele 4:1 (4:0)

Vezette: Juhász (jól). 5 néző.

Csengele: Kucsora, Pataki, Buknicz, Vincze F., Horváth, Nagy, Vígh Z., Vígh T., Haraszi, Túri, Dorogi.

Csengelei góllövő: Nagy.

Az orkánszerű szélben az első félidőben a hazaiak rúgtak négy gólt. A második félidőre megállt a szél.

Kun-Szabó Tibor

Nyíldobó verseny

Csengele Szegeden is állta a sarat

A Csengelei Krónikában már beszámoltunk a csengelei Korona söröző és béketelepi (Szeged) Joó Kis kocsmá között zajló nyíldobó (darts) verseny első fordulójáról. Akkor a falunkbéliek itt tartották a díjat.

A következő megmérettetés április 6-án volt a Joó Kis kocsmában. A nem túl nagy méretű szórakozóhely dugig megtelt a

versenyzőkkel és a szurkolókkal. Csengelét Csókási Tibor, Dóczi János, Földi Zoltán, Kopasz József és Vígh Attila képviselte, míg a béketelepi csapatban Balogh József, Fogas Zoltán, Mészáros László, Papp László és Szepesi István küzdött.

A játék legtöbb pont dobására ment. A gép programja annyiban különbözött a csengeleitől, hogy egy játék nem 10 körből, hanem csak 7-ből állt. Viszont minden játékosnak külön pályája volt.

Csengele a verseny kezdetén 2:0-ra elhúzott, majd a harmadik fordulóban a béketelepiek majdnem másfél száz pontot vertek ránk. A negyedik meccsnél minimális különbséggel (71 pont), de sikerült a Koronásoknak győzni. Így 3:1 eredménnyel a versenydíj Csengelén marad a következő vetélkedőig. Még három versenyt kell megnyerni ahhoz, hogy végleg Csengeléé legyen.

A korábbi versenyen bemutatott színvonalt mindkét csapat alulmúlta. Csengelének nagy szerencséje volt, hogy a béketelepieknek is rosszul ment a játék.

A részletes eredmények a következők:

	I. forduló	II. forduló	III. forduló	IV. forduló
Csókási	374	218	299	436
Földi	264	312	337	273
Kopasz	331	314	293	162
Vígh	565	241	307	314
Dóczi	283	332	280	388
Összesen:	1837	1417	1516	1573
Fogas	370	295	243	265
Mészáros	199	282	324	257
Balogh	301	329	337	229
Papp	371	281	306	424
Szepesi	362	219	427	327
Összesen:	1603	1406	1657	1502

1997. május 18-án (vasárnap) 19 órai kezdettel
marhapörkölt vacsorás

Falunapi bált

rendezünk a csengelei Faluházban!

F e l l é p *a szanki népitánc együttes.*

A zenét a csanyteleki **Kósa zenekar**
szolgáltatja.

Jegyek elővételben válthatók
Víghné Juhász Anett palacko-
zott ital boltjában (Május 1.
utca 52.) korlátozott számban,
1000 Ft-os egységárban.

Polgárórség

Hirdetések

3 éves Thermotéka 60 típusú gyári gázkazán eladó a hozzá való kéménnyel együtt. Érdeklődni Novák Jenőnél a Csengele tanya 147. szám alatt lehet.

Vadonatúj 165/70X13 méretű Good Year gumi Szamara felnival eladó. Kócsó István Csengele, Árpád u. 17. ☎ 386 083

Árpa, kukorica, búza, zab, rozs vetőmag, köles kis és nagy tételben, továbbá tápok és örlemények kaphatók a csengelei vasútállomásnál lévő Kisbetérő termény boltjában (Kistelek Tanya 312.). Nyitva 6-tól 18 óráig. Hétfő szünnap.

1000 mázsa kacsza trágya van eladó Dora Zoltánánál a Csengele tanya 24. szám alatt. Rádió telefon: 06-30/353 956.

A Csengele, Kossuth u. 12. szám alatti ház eladó. Érdeklődni lehet Varga Szabolcsnál a Csengele, Felszabadulás u. 12. szám alatt szombat délutánoként.

Eladó 65-11-es Zetor 700.000 Ft-ért, XT-3-as kétsoros tárcsa felújítva (összes csapágy cserélve) 170.000 Ft-ért. Érdeklődni Gémes Antalnál a Csengele tanya 13. szám alatt lehet.

Fajtiszta német juhászkutya kölykök kaphatók Rényi Lászlónál a Csengele, Felszabadulás u. 17. szám alatt! ☎ 386 121

Fotó szaküzlet Kisteleken, a posta mellett!

- Igazolványkép, gyermeksorozat, ballagás, esküvő-lakodalom, egyéb rendezvények felvétele.
- Fényképezőgépek, filmek, elemek, albumok, képkeretek nagy választékban kaphatók!
- Fényképezőgép javítás, szaktanácsadás.
- Filmkidolgozás 1 nap alatt!

Nacsa Jánosné fényképész
Kistelek, Kossuth u. 16.
rádió☎06-60/488 324
☎(este) 329 659

Táp-takarmány kereskedésemet építőanyag árusítással bővítetem. 10 q feletti vásárlás esetén Csengele területén díjtalan házhozszállítás! A nyitvatartási rend: keddtől péntekig 7-től 16 óráig, szombaton 7-től 12 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 386 024 rádió ☎ 06-60/480 678

Családi eseményekre (lakodalom, ballagás stb.) 220 Volttal működő hűtőkocsit lehet bérelni Csókási Lászlótól a Csengele, Petőfi u. 20. szám alatt. ☎ 386 082

Háztáji gépekhez való alkatrészek gyártását (fogaskerék stb.) vállalom. PB-gáz szabványos csatlakozó (pörkölökhöz stb.) állandóan kapható.

Dénes Balázs vállalkozó
Csengele, Felszabadulás u. 3. ☎ 386 017

A Csengelei Polgárőr Csoport támogatóinak
havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás u.11. Felelős szerkesztő: Molnár Mihály
